

de under samme hørende Communer, og at de da udredes paa samme Maade som disses øvrige communale Udgifter; Fordelingen paa Communerne i Amtsrådskredsens skulde da foregaae saaledes, at den ene Halvdeel fordeeltes efter Communerne Folkemængde ved sidste Folketælling, den anden Halvdeel efter deres Bygningers samlede Assurancefum. Udvalget har imidlertid været enigt om, at denne Fordelingsmaade ikke vilde være heldig, thi en Fordeling efter Folketallet fører til, at mange Communer, hvis store Folketal endog er til Besvær for dem og til Beføring for deres Fattigvæsen, paa Grund af denne Folkemængde komme til at svare et høiere Beløb af den omtalte Trediedeel end andre Communer, der ikke have saa stort et Folketal, men hvor Velstanden er mere almindelig. Den anden Fordeling efter Bygningernes Assurancefum er vistnok heller ikke heldig, thi ved at tage væsentligt Hensyn dertil, rammer man ikke de enkelte Communer Stilling i det Hele taget. Det bliver jo nu Stik, siger man, at man undlader at assurere visse Dele af Bygningerne, som ere mindre udsatte og mere kostbare, medens man kun assurerer andre Dele, som ere mere udsatte og mindre værdifulde, og allerede af den Grund vil det være urigtigt at bruge Assurancesummerne som Maalestof for en Fordeling mellem Communerne af saadanne Beløb. Udvalget har derfor foreslaaet en anden Fordelingsmaade, nemlig den, som blev anvendt i Krigsstatloven af 1864, thi hvad man end ellers kan sige imod denne Lov, som vistnok har mange Ufuldkommenheder, har man dog meent, at denne Regel var den bedste, der kunde findes. Den gaaer ud paa, at Halvdelen skal fordeles efter Communerne Hartkorn, en Fjerdedeel efter deres Folkemængde ved sidste Folketælling, og naar man vil indvende, at Udvalget ikke har fundet det hensigtsmæssigt, at Regjeringen vil fordele efter Folkemængden, svarer jeg dertil, at det ved Siden deraf har foreslaaet, at en Fjerdedeel skal fordeles efter Amtsrådets Skøn. Derigjennem er der givet Amtsrådet, som tilstrækkeligt kender Amtets Communer Stilling i det Hele taget, en Leilighed til at moderere Ansættelsen, til at give en Rettelse for de Communer, som antages at ville lide Urret ved Fordelingen efter

Folketal, og til at udjævne de Uligheder, som denne Fordeling kunde have tilfølg. Udvalget har ikke kunnet finde nogen mere betryggende Fordelingsmaade, men det anseer denne for langt bedre og mere betryggende end den i Regjeringsudkastet foreslaaede. — Jeg kommer nu til Forslaget under Nr. 278, der er stillet til Udvalgets Forslag under Nr. 279, og som indeholder baade et principalt og et subsidiairt Forslag. Jeg skal paa Udvalgets Vegne udtale, at jeg ikke kan anbefale disse Forslag. Udvalget kan erkjende og har i sit Forslag erkjendt, at der er gode Grunde tilstede for at tage et billigt Hensyn til saadanne Smaager, hvor der ikke er mindre Landeveie, det vil sige saadanne, som man hidtil har kaldt Amtsvæie og som blive vedligeholdte af Amtrepartitionsfonden. Da Amtsrådskredsens ikke har nogen Udgifter ved disse Ders Væivæsen, medens de dog lige med Amtsrådskredsens øvrige Beboere skulle bidrage til Amtrepartitionsfonden, har man meent, at de kunde have Krav paa at faae nogen Hjælp af denne Fond til de Indretninger, de have, og som omtrent kunne sættes i Klasse med mindre Landeveie i den øvrige Deel af Amtet, nemlig til deres Havnænlæg, Broænlæg og Egnende. Udvalget er derfor gaaet til at foreslaae, at Amtsrådet kan tilstaae disse Smaager saadanne Tilflugt, som staae i passende Forhold til deres Bidrag til Amtrepartitionsfonden, men Forslaget under Nr. 278 gaaer ud paa at give dem en ligefrem Ret til at forlange saadanne Tilflugt, der ere ligesaa store, som deres Bidrag til Amtrepartitionsfonden. Derpaa kan Udvalget ikke gaae ind, thi dette griber ind i den hele Ordning; det er en principiel Afvigelse fra det Rugsjælbende, hvad dog ikke vilde sige stort, naar det ikke gjorde et saadant Brud paa Systemet, at forskjellige andre Dele af Amtsrådskredsens, der ikke ere Ders, med samme Ret kunde gjøre omtrent den samme Fordring. Der er Sognecommuner i Amtsrådskredsen, som ligge saa affondrede, at der heller ikke gjennem dem gaae mindre Landeveie, og de ville med selvsamme Ret kunne fordrø sig det Beløb tilbagebetalt, som de have ydet, thi dette Forslag gaaer egentlig kun ud paa, at de paagjældende Communer skulle have tilbagebetalt, hvad de yde til Amts-